Canvi d'hora

El temps, en ell mateix, és un procés de canvi. Amb el pas dels dies, de les hores, i fins i tot dels segons, tot canvia, tot muta, tot es capgira. Els núvols es desintegren i es tornen a congriar, les onades que esclaten en el rompent són substituïdes per altres onades i el vent commou constantment les cabelleres dels arbres, dibuixant siluetes noves en el paisatge. El temps reordena subtilment la composició de l'univers i també del nostre cos.

Tot és incert, dubtós i aleatori, el temps ens instal·la en una provisionalitat permanent. Només resten immutables algunes coses, el record d'un captard en un turó, el regust punyent de la terra xopa de primavera, els noms vius dels éssers estimats cisellats en la làpida d'un cementiri o les cendres immutables de l'oblit, enterrades sota una alzina surera o dissoltes sota les aigües d'una badia inflamada de porpra i d'atzur.

El temps no ens consola, però ens acompanya permanentment, va plantant llavors de marbre i de fang al nostre pas i mesura amb mà de ferro la distància constant entre el nostre inici i l'inevitable final. El temps dona corda als batecs del cor i ordena la vida dels semàfors. El temps ens empeny quan arribem tard i ens espera quan anem d'hora, o al revés, perquè amb el temps tot és mutable i gira.

L'u de novembre el temps sempre ens avança amb el pas canviat, l'hora d'estiu passa a ser hora d'hivern, mentre la tardor va pintant d'ocres les pollancredes i es desperta dins nostre el record dels difunts. Per Tots Sants la terra ens ofereix les fruites més dolces i els colors més encesos, potser per a preparar-nos per a la foscor que arriba i per advertir-nos, amb el seu tic-tac incessant que, malgrat tot, les nostres vides van de Tots Sants a Tots Sants.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/03/canvi-dhora/877102.html?utm_source=rss